

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους Υπουργούς:

Α. Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων

Β. Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Θέμα: Προγράμματα κατάρτισης ανέργων

Ένα από τα πιο δυσεπίλυτα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας είναι η αλματώδης αύξηση της ανεργίας, που σήμερα ανέρχεται επισήμως στο 28%, την οποία καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε μέσα σε συνθήκες βαθιάς οικονομικής κρίσης και ύφεσης.

Πρόσφατα ο πρωθυπουργός και ο Υπουργός εργασίας δήλωσαν ότι ξεκινά ο πόλεμος κατά της ανεργίας. Ένα από τα εργαλεία που προτίθενται να χρησιμοποιήσουν σ' αυτόν τον πόλεμο είναι και η αξιοποίηση πόρων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου μέσω προγραμμάτων κατάρτισης ανέργων και γενικώς προγραμμάτων ενίσχυσης της απασχόλησης.

Πολύ σημαντικά προγράμματα η διαχείριση όμως των οποίων, όπως προκύπτει από τη μέχρι σήμερα εμπειρία, διακρίνονταν από αποσπασματικό σχεδιασμό και από αδιαφάνεια κυρίως όσον αφορά τις αναθέσεις υλοποίησης τους και τη χρήση αυτών κατά κανόνα προς όφελος των εμπλεκόμενων φορέων και όχι της επίτευξης των στόχων του προγράμματος.

Η έντονη αποσπασματικότητα στο σχεδιασμό των προγραμμάτων είχε ως συνέπεια τα προγράμματα αυτά να μην είναι αποτέλεσμα μιας συνολικής στρατηγικής για την απασχόληση και την καταπολέμηση της ανεργίας, αλλά ένα άθροισμα επιμέρους δράσεων χωρίς κοινό και προφανή στόχο. Όπως φαίνεται και από την αξιολόγηση των παρεμβάσεων του ΕΚΤ για το Γ' ΚΠΣ, "η συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση που αναπτύχθηκε στη χώρα μας λειτούργησε με βάση, πρώτα, τη λογική της απορρόφησης πόρων και χαρακτηρίζονταν, ανέκαθεν, από μια κλειστή αγορά και είχε στο επίκεντρο την επιδοματική αντιμετώπιση των ανέργων, χωρίς ο σχεδιασμός της να εδράζεται σε πραγματική διάγνωση αναγκών της αγοράς εργασίας και να συνδέεται με μετρήσιμα αποτελέσματα και επιπτώσεις, ιδίως, στο πεδίο της αγοράς εργασίας".

Παράλληλα, σύμφωνα με μελέτη που έγινε για την ΤτΕ, οι ενεργητικές πολιτικές για την απασχόληση εφαρμόστηκαν σ' ένα πλαίσιο ενίσχυσης της προσφοράς εργασίας και κοινωνικής διαχείρισης της ανεργίας, λειτουργώντας ως υποκατάστατο στις πολιτικές προστασίας των ανέργων.

Λόγω αυτής της εμπειρίας από την διαχείριση τέτοιου είδους προγραμμάτων την τελευταία εικοσαετία, καταδεικνύεται η ανάγκη τα νέα προγράμματα κατά της ανεργίας να υπακούουν σε ένα ολοκληρωμένο σχεδιασμό με ενεργητικές πολιτικές για την απασχόληση, οι δράσεις να μην είναι αποσπασματικές, και να αφορούν ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Τέλος, θα πρέπει να υπάρχουν οι ασφαλιστικές δικλείδες ώστε να εξαιρεθούν στοιχεία διαπλοκής και αδιαφάνειας και να αποφευχθεί η σπατάλη κονδυλίων, μέσω της προσπάθειας βέλτιστης αξιοποίησης κάθε διαθέσιμου πόρου.

Μετά από τα παραπάνω ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί

1. Έχει εκπονηθεί από τα αρμόδια Υπουργεία εθνικό σχέδιο για την απασχόληση και την καταπολέμηση της ανεργίας και ποιοι είναι οι στόχοι αυτού; Έχουν σχεδιαστεί οι επιμέρους δράσεις ώστε αυτές να στοχεύουν στην ουσιαστική ενίσχυση των ανέργων και στην αξιοποίηση με το καλύτερο δυνατό τρόπο των διαθέσιμων πόρων;

2. Θα ληφθούν όλα εκείνα τα μέτρα ώστε η αξιοποίηση πόρων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου και η υλοποίηση των προγραμμάτων να διακρίνεται από διαφάνεια και χρηστή διαχείριση;

Η βουλευτής που ερωτά

Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη